

handelsmæssigt og i det hele taget i det tætte, integrerede samarbejde, som vi er en del af?

Men hr. Messerschmidt skal nu ikke have helt utak, for lige før kom han måske svaret lidt nærmere, end han selv er klar over, idet han sagde, at når traktaten falder, står vi på Nicetraktatens grundlag. Jeg må opfatte det sådan, at Dansk Folkeparti dybest set er godt tilfreds med det samarbejde, vi har i EU i dag på basis af Nicetraktaten. Er det trods alt ikke rigtigt opfattet?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu muliggjorde hr. Andersens parti jo ikke, at det danske folk blev hørt om Nicetraktaten, det er dog en væsentlig brist for hr. Andersens argumentation.

Men sagen er den, at vi altså står over for en ændring af traktaten, og den ændring modsætter Dansk Folkeparti sig. Det er sådan, at hvis ét land modsætter sig den, falder den. Det er klart, at vi så er tilbage ved Nicetraktaten, men Dansk Folkeparti ser også mange problemer i Nicetraktaten.

Det er fuldstændig populistisk, hvis man tror, at man kan udlægge Dansk Folkepartis argumentation i den retning, at ved at afvise forfatningen bekræfter vi Nicetraktaten, for sådan hænger tingene selvfølgelig heller ikke sammen. Det tror jeg egentlig at hr. Kim Andersen også godt er klar over.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Messerschmidt skal have tak, for hr. Messerschmidt bekræftede i og for sig, at det, som er Dansk Folkepartis øvelse i den her diskussion, er at sige nej, nej og atter nej og få det til at fremstå, som om man er et borgerligt parti, der er imod det europæiske samarbejde. Og hvis det alligevel skulle ske, vil man rykke i nødstroppen og sige: Vi er tilfredse med det traktatgrundlag, vi i øvrigt stod på tidligere. Det er jo også det, hr. Messerschmidt siger nu.

Skulle hr. Messerschmidt så ikke klart sige, at Dansk Folkeparti i virkeligheden ikke er det, som det giver sig ud for at være, nemlig et nejparti? Dansk Folkeparti er i EU-sammenhæng bare bagstræberisk og er tilfreds med det, som var i går.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan jo svare med en anden hypotese: Hvis nu man ved folketingsvalget i 2001 ikke havde kunnet realisere et helt skattestop efterfølgende, men et halvt, ville det jo ikke betyde, at Venstre efterfølgende var tilhænger af et halvt og modstander af et helt. Sådan hænger tingene jo ikke sammen.

Så når Dansk Folkeparti modsætter sig forfatningen, betyder det selvfølgelig ikke, at vi pludselig er tilhængere af Nicetraktaten. Det betyder bare, at vi anser forfatningen for et større onde, end Nicetraktaten er. Derfor vælger vi at sige til danskerne, at de rent faktisk skulle tage at sige nej, så vi også i fremtiden har en sikkerhed for, at basale frihedsrettigheder, socialpolitik, arbejdsmarkedspolitik, beskæftigelsespolitik, udenrigspolitik og en lang række andre områder bliver reguleret herinde, hvor i øvrigt hr. Kim Andersen kan øve den indflydelse, som han siger nej tak til ved at sige ja til forfatningen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg har også bemærket, at hr. Morten Messerschmidt i sit oplæg gav udtryk for, at Dansk Folkeparti ikke er bange. Se, det er ellers det indtryk, man nogle gange godt kan få, når man lytter til debatten, som Dansk Folkeparti præsenterer den. Dansk Folkeparti er bange for udvidelser af EU; man er bange for tyrkisk medlemskab af EU; man er bange for mange af de ting, som en stor del af de danske folkevalgte ellers går meget ind for.

Jeg noterede mig også, at hr. Morten Messerschmidt i sit oplæg sagde, at Dansk Folkeparti ønsker et samarbejde der, hvor det er nødvendigt. Jeg kunne godt tænke mig at få uddybet, hvor præcis det er hr. Morten Messerschmidt mener at det her samarbejde er nødvendigt.

Kl. 15.50

Mener hr. Morten Messerschmidt ikke, at det f.eks. er nødvendigt, når man står over for en stor arbejdsløshed i Europa, at samarbejde på de her områder, netop fordi vores økonomier inden for EU hænger så stærkt sammen, som de gør i dag? Mener hr. Morten Messerschmidt ikke, at det er en fordel, at man samarbejder om at løfte beskæftigelsen? For alt andet lige må det jo give en stærkere effekt, når man samarbejder 25 lande, end hvis vi i Danmark beslutter os for, at nu må vi sandelig gøre noget ved det.